

W
U
O
R
I
K
A
U
T
I
S
E
T

PÄÄKIRJOITUS

Mahtavaa, ihanaa ja ennen kaikkea täysin omituista Wappua rakas lukija!

Tämän lehden julkaisuajankohtana 1.5. vietän toista teekkariwappuani. Tämä tosiaan on erilainen kuin viimemainittu - omituiset ajat vaativat paljon soveltamista ja innovointia niin perinteiden ylläpitämisessä kuin uusien keksimisessäkin.

Surullisin mielin olemme joutuneet tilanteeseen, jossa killan ikiaikaiset perinteet ovat joutuneet koetuksille. Kivi on kovaa, ja niin on myös raadin taistelu koronaepidemian aiheuttamaa tilannetta vastaan. Se mikä joudutaan perumaan nyt, tulee tapahtumaan vielä suurempana ja hienompana myöhemmin. Kuitenkin tämä ikäväksikin tituleerattu tilanne on antanut meille mahdollisuuden oppia uusia tapoja pitää yhteyttä läheisiimme. Ota siis kaikki irti tästä epäsosiaalisen ”sosiaalisuuden” hetkestä ja istu kotikoneesi ääreen juttelemaan ystävien kanssa vaikkapa viinilasilliselle - kauluspaita ja pieruverkkarit päällä!

Yksi asia on, jota opiskelijat ympäri Suomea jo alkualoista lähtien ovat pelänneet. Se on huono ja tunnelmaa latistava sää wappuna. Tässäpä siis mahdollisuus nauttia sateesta myös työläistenjuhlan aikaan! Et kuitenkaan voi lähteä kirjaamaan tuhansien muiden lakkipäiden kanssa, joten sade ei voi olla syy huonolle wapulle!

Syksyllä kirjoitin tekstin koeporaukseen, jossa ylistin Vuorimiesten kykyä yhdistää voimansa, ja täyttää tila mahtavalla yhteisenergialla. Tästä inspiroituneena haastan teidät kaikki, rakkaat vuorimiehet, näyttämään tälle epidemialle, mistä meidät on tehty, ja nautitaan wapusta täysin rinnoin!

Wapputerveisin,
Olga Partanen
Päätoimittaja

EXTRA PALJON ISW:TÄ!!!

3

SISÄLLYS

- 2 - Pääkirjoitus
- 3 - Sisällys
- 4 - Puhiksen pöhinät
- 5 - Oltermannin Wapputervehdys
- 6- ISW Helsinki
- 12 - Koronteenin ajanviettovinkit
- 14 - ISW Tukholma
- 19 - Practice Sitsit
- 21 - ISW Camborne
- 33 - Tärkeitä kuvia
- 34 - Kivisen keittokorneri: miten täydellinen sima valmistetaan
- 39- (Etä)Wapputervehdys Venäjältä
- 43 - ISW Delft
- 48 - ISW Mons -kuvasarja
- 50 - It's Corona Time

Päätoimittaja:
Olga Partanen

Toimittajat:
Emil Mattsson
Henrique Santucci
Sebastian Nikolov
Sauli Rytkönen

Julkaisija:
Wuorikautiset
Vuorimieskilta ry
Kemistintie 1 D 2
02150 Espoo

Painettu:
Painokiila Oy

Kiitokset:
Mari Lundström
Ines Laatikainen
Anni Ranta-Lassila
Juho Hentman
Otto Kankaanpää
Ville Kivinen
Aaro Lampinen
Arttu Saarnisaari

ETÄWAPUN ERIKOISPITKÄ
JULKAISU

PUHIKSEN PÖHINÄT

Lämmin tervehdys ja oikein mukavaa Wappua rakkaat Vuorimiehet!

Vuosi käynnistyi odottavissa ja innokkaissa merkeissä, kun Raadin kanssa suuntasimme katseemme kohti uutta vuosikymmentä (joku tästä varmasti pahastunee, kun teknisestihän se uusi kymmen alkaa vasta 2021). Edessä olivat niin kevään kaikki tärkeimmät tapahtumat: Vappulounas, Kaljaviesti, Aamuusitsit ja kaikki muut Teekkarille ja opiskelijoille tärkeät tapahtumat. Mutta toisin vain kävi... Jos aina sitä on itsekseen ajatellut, että mitä vain voi tapahtua niin ei tällainen tilanne silti käynyt mielessäkään. Koronavirustilanne vaikuttaa kaikkeen opiskelija toimintaan ennen näkemättömällä tavalla. Siksi suurin osa teistä todennäköisesti lukee tätä lehteä näyttöpäätteiltään jostain kotinsa hikinurkasta. Toivottavasti myös killan oma etäkiltis Discordissa, joka perustettiin heti lafkan suljetua fyysisen lokaation, on tullut monelle tutuksi.

Onneksi ennen tilanteen eskaloitumista kilta kerkesi järjestämään Kotimaanpitkän, joka suuntautui syvälle pohjolaan aina Sodankylän perukoille saakka. Vuorimiehet myös edustivat jälleen kerran vah-

vasti eri ISW reissuille ympäri Eurooppaa Cambornessa, Delftissä ja Monsissa (jonne itse päädyin ja selvisin jopa jotakuinkin hengissä takaisin). Näihin reissuihin sekä kaikkeen muuhun päräyttävään pääset tutustumaan tulevilla sivuilla.

Mutta ei se Kilta yhteen koronaan (tai Coronaan) kaadu. Yhdessä selviydymme näistäkin vaiheista ja aina ennenkin on keksitty keinot pitää Vuorimies henkeä yllä tilanteessa kuin tilanteessa.

Sikis-terveisin,
Otto Kankaanpää
Puheenjohtaja

OLTERMANNIN WAPPUTERVEHDYS

Rakkaat Vuorimiehet,

Täytyy sanoa, että vaikka jokainen Vuorimieskillan Wappu on ainutlaatuinen, niin nyt edessä oleva on myös täysin poikkeuksellinen. Itseasiassa, tätä kirjoittaessa koko Suomi on julistettu poikkeustilaan.

Vuosikymmeniä fuksimajurin päiväkäskeyssä tai muissa Wappuun viittaavissa puheissa on kevyen humoristisesti kerrottu 'että Wappua ei ole tänäkään vuonna peruttu'. Totisesti toivon, että Wappua ei ole peruttu... mutta yhtä totisesti toivon että se on siirretty. Siirretty niin kauas, että voimme turvallisesti yhdessä juhlia, julkisesti kokoontua Kaljaviestiin, Wappulounaalle, Ullanlinnanmäelle.

Että voimme tiiviisti tanssia, hyppiä ihan kylki kyljessä, laulaa Senkkasiskojen tahdissa Sipulissa. Naukata saman pullon suusta. Nousta ikäluokat vuorollamme 'ken on fuksi' laulun tahdissa tuolille, aina sinne Aapo Kirvesniemen vuosikurssiin saakka.

Odotan että pääsen juhlimaan tätä poikkeuksellista Wappua kanssanne enemmän kuin koskaan ennen! Mutta tällä kertaa minulla on - hyvästä syystä - vielä reilusti aikaa räppini viimeistelyyn. Siihen asti, pitäkää huolta itsestänne, rakkaistanne ja läheisistänne, sekä kaikista niistä tutuista ja tuntemattomista, jotka tarvitsevat apua ja tukea.

Rakkain terveisin,
Oltermanninne
Mari

ISW HELSINKI

Kotimaanpitkä ja GMB - Lapin rapsakoista
aamuista GMB:n muistinmenetyksiin

International Student Week alkoi pimeänä tammikuuisena sunnuntai-iltana, jolloin kokoontuimme Gor-suun viettämään Toogabileitä. Ohjelmassa oli reissukavereihin tutustumista, juotavaa, syötävää ja saunomista.

Toogapukuisiin juhlijoihin kuului vieraita Saksasta, Englannista, Belgiasta ja Norjasta. Illan päätteeksi pääsimme myös kastautumaan Otarannan raikkaassa vedessä.

Maanantaiaamuna matka alkoi kello viisi. Kun matkustajat, tavarat ja lavat oli saatu bussin kyytiin, lähti koko konkkaronkka Hassen kyydillä kohti pohjoisen viimaa. Matkustajien uinuessa saavuimme seitsemän tunnin kuluttua ensimmäiseen kohteeseen Terrafamelle, Sotkamoon. Paikan päällä saimme syödäksemme ja meille esiteltiin Terrafamen valtavaa kaivosta ja tehdasaluetta. Näkymä oli luminen ja erittäin vaikuttava.

Esittelyt jatkuivat illanviettopaikassa työntekijöiden uratarinoiden muodossa. Tarjolla oli hyvää ruokaa ja baarimikkojen valmistamia drinkkejä. Iltaan kuului myös sauna ja poreallas! Loppuillan ja yön vietimme Vuokatin mökeissä.

Vaikka muutamilla alkoi silmäluomia painaa ja pää notkua malmirikasteista kerrottaessa, selvisimme luentojen loppuun ja pääsimme taas tehdaskierrokselle. Lämpötila oli -25°C :een hujakoilla ja meinasi tulla vähän vilpoisa. Avolouhos ja kaivoskuormurit olivat silti näkemisen arvoisia. Kierroksen jälkeen oli aika suunnata ravikilpailujen saattelena illan yöpymiskohteeseen, Visatupaan, joka sijaitsi noin 80 kilometriä Rovaniemeltä pohjoiseen.

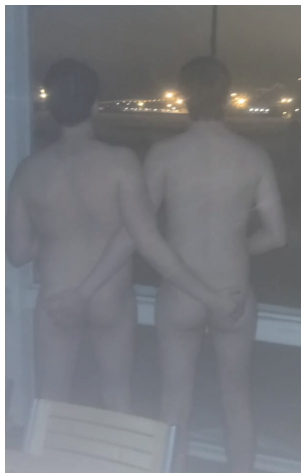

Tiistaina aamu alkoi perinteisellä aamujumpalla, lavojen lastaamisella takaisin bussiin. Matka jatkui kohti Boliden Kevitsaa ja kesti taas noin seitsemän tuntia. Perille saavuttuamme kaikki puhallutettiin ja, yllätysyllätys, jokainen sai luvan jatkaa tehtaan porttien toiselle puolelle. Myös Boliden tarjosi lounaan, jonka jälkeen oli vuorossa yrityksen esittelyä.

Visatuvan isäntä otti meidät erittäin lämpimästi vastaan ja esitteli henkilökohtaisesti koko mökin ja pihamaan. Iltaan kuului niin beer-pongia kuin perinteisiäkin pelejä, kuten Kimbleä. Kimble sai usean kilpailuvietin heräämään ja peli yltyi villiksi.

Tietenkin pääsimme käymään myös saunassa ja avannossa. Eräs saksalainen onnistui liukastumaan saunasta tullessaan ja polvilumpio kierähti kivasti jalan väärälle puolelle, mutta siitäkin selvittiin. Eri maiden laulut raikasivat muuttujista huolimatta pitkälle yöhön asti.

Keskiviikko alkoi kolmen vartin vessa- ja ruokatauolla länsinaapurin puolella, Haaparannassa. Alkuperäisen suunnitelman mukaan tämän jälkeen vuorossa olisi ollut vierailu Outokumpu Kemissä, mutta äkillisen peruutuksen jälkeen suuntasimmekin Weir Mineralsin Keminmaan pisteelle.

Weirillä meille kerrottiin sen tuottamista tuotteista muille teknologian yrityksille. Näytillä oli pumppuja ja putkia, sekä tarjolla pizzaa jo valmiiksi täysiin mahoihin.

Weirin jälkeen matkasimme päivän seuraavaan excursiokohteeseen, Tornion panimolle.

Torniossa meille esiteltiin panimon toimintaa ja lopuksi saimme maistella tuotteita. Panimon jälkeen railakas bussikytyi vei meidät kolmanteen yöpymiskohteeseen, oululaiselle venekerholle. Iltaan kuului yllättäen pelejä, juotavaa ja saunomista. Kattoon saatiin heijastettua diskovalot, jotka pyörivät jokaisen silmissä vielä seuraavanakin aamuna. Nukkumispaikaksi sai valita pöydän, lattian tai itse rakennetun tuoli-asetelman.

Torstain aamunkoitto oli rapea. Aamuun kuului niin useita päiviä matkassa muhineita aamupalaleipiä kuin eroottista tarinankerrontaa. Puheenjohtaja oli yön aikana kadonnut mutta löytyikin myöhemmin saunasta torkkumasta.

Torstain alkuperäinen kohde Outokumpu Tornio peruuntui myös ja pääsimme sen sijasta vierailemaan Oulun yliopiston kaivannaisalan yksikössä. Yliopiston kirkuvat värit herättivät varmasti viimeisimmätkin nukkumat. Kuulimme yksikön tutkimuksesta ja opetuksesta ja käväisimme myös Oulun

Prosessikillan kiltahuoneella. Viimeisen vierailun jälkeen bussi lähti takaisin kohti Otaniemeä. Paluumatkalla puolet bussista oli kipeänä. Matka oli pitkä ja pimeä.

-Anni

Öm joo Anni ei valitettavasti päässyt osallistumaan tähän loppuhuipentumaan tultuaan kipeäksi reissussa, kuten 75% koko bussin väestä, joten minä pääsin kertomaan ISW:n lopun perinteikkästä Great Miners Ball:sta.

Tekstin todenmukaisuutta en vanno, sillä on mahdollista, että muistini katkesi jossain vaiheessa tätä kyseistä iltaa.

Ilta kuitenkin alkoi hyvin.

Jätösäkkeihin kirjoitettiin raati-
 tilaisten nimet ja yhteistiedot
 valmiiksi, ja niihin pakattiin
 kaikki arvoesineet ja ulkovaat-
 teet. Raadin pöytä peitettiin
 jätösäkeillä. Vaikutti lupaaval-
 ta. Porukkaa alkoi tulvimaan
 sisälle ja raadin seitsemän
 ritaria istui pöydän taakse
 sievään riviin pinkit oksupus-
 sit nenän edessä. Seremonia
 alkoi perinteisesti ja ensim-
 mäiset vieraat kutsuttiin eteen
 lahjojensa kanssa. Belgialaiset
 olivat tuoneet maansa oluita
 muutaman kappaleen, mikä
 oli hyvä loivempi aloitus illalle.
 Kokemusta voisi jopa nautin-
 noksi kutsua, kun maku uppo-
 si minullekin, vaikken usein
 oluita juokkaan.

Belgialaisia seurasi britit. Tot-
 ta kai ensimmäisenä lahjana
 oli vähintään isännän tuo-
 pillisen kokoinen annos Gin
 Tonicia jokaiselle sitruunan
 kera. Sitruunaa ei kuulemma
 kannattanut puristaa juoman
 sekaan enempää, sillä siitä
 saataisiin kyllä tarpeeksem-
 me pian. Ne kelloitettuamme
 päästiin asiaan. Seuraava
 drinkki sai nimittäin raadin
 ensimmäisen oksennuksen
 aikaan Kiviseltä. Oksennettua
 puuroa muistuttava sitruu-
 nan ja Baileyksen sekoitus toi
 jokaiselle juoman vähintään
 kerran takaisin suuhun ja
 vaati uudelleen nielemisen.

Brittien jälkeen oli vuorossa saksalaiset. Saksalaisilta saatiin onneksi miedompaa väliin. Kivinen varmaan oksensi kyllä tässäkin vaiheessa. Niiden jälkeen taisi olla lisäksi jonkinlaista likööriä. Norja tuli seuraavaksi ja tarjosi Akvaviittiä. Itse selvisin kaikki ulkkarien lahjat oksentamatta, mistä olen hyvin ylpeä.

Valitettavasti ISW:lle ei saatu hollantilaisia mukaan mutta Rytkönen ja Pirkola olivat onneksi huolehtineet siitä, ettei perinteistä tarvitse poiketa. Puukengät olivat kiertäneet hikijalasta hikijalkaan koko seremonian ajan tähän asti, vain että tämänkin vuoden raati ansaitsisi puukenkensä. Jenever juotiin mukisematta (puheenjohtajalla kenkä taisi pari kertaa useammin kiertää kuin muilla) ja oksennus lensi taas pöydän toisessa päässä. Viimeisenä saatiin tietenkin lämmintä kaljaa, mitä oli koko ilta lämmitetty saunassa. Tämä kuohui mukavasti mahassa ja seurauksena oli loppujenkin raatilaisten purjoaminen.

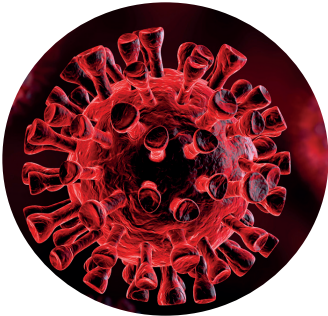
Oma iltani päättyi rakkaan isäntäparini kanssa lukittuun Ossinsaunan vessaan huuto-oksennus kilpailuun ja toinen meistä (en minä) onnistui tukkimaan lavuaarin. Vietettyämme siellä jonkin määrittelemättömän mutta pitkältä tuntuvan ajan, saatiin minut kotiin jätesäkki mukanani nukkumaan.
Muistikatkoja on.
Hyvä ilta se oli!

-lines

KORONAKARANTEENIN eli koronteenin ajanviettovinkit

Korona-aika tuottaa päänvaivaa itse kullekin, ja tästä joh-
tuen toimittajamme Emil Mattsson tarttui haasteeseen, ja
selvitti kaiken, mitä kotona voi karanteeniaikana tehdä.

Heissulivei!

En saanut viime vuoden kirjoituk-
sista vielä tarpeeksi, joten ajattelin
viedä sivun verran tämänkin vuoden
lehdestä!

Tämä pandemia-aika varmasti koettelee meidän kaikkien
hermoja aika lailla. Sylettää ja turhauttaa, kun ei pääse
tekemään kaikkea sitä kivaa, mitä normaalisti tekisi. Ei voi
nähdä kavereita normaalisti. Ei voi urheilla normaalisti.
Lisäksi kaikkein suurimpana pettymyksenä kaikki luennot,
joilla muuten olisin tietty käynyt ovat peruttu. Nyt kun Uu-
simaakin itsenäistyi emme pysty matkustamaan Mäntsälää
pohjoisemmaksi.

Vaikka tilanne ei ole kiva, koittakaa ottaa siitä kaikki irti! Tehkää asioita, joille ette aikaisemmin löytäneet aikaa. Tein alle listaa karanteeniaktiviteeteista ja haastan teidät tekemään niistä mahdollisimman monta!

- Soita kaikille perheenjäsenillesi
- Soita vanhoille kavereillesi, joiden kanssa et ole pitänyt tarpeeksi yhteyttä

- Kokeile jotain uutta ruokaa
- Tee veropetos
- Tee lempiruokaasi
- Tee inventaario ja lahjoita turhat vaatteet
- Tee lista kaikesta siitä, mitä haluat tehdä heti, kun karanteeni loppuu

- Katso kaverisi kanssa Netflixiä tai urheilua videopuhelun välityksellä
- Masturboi
- Urheile

- Ole yksi päivä ilman puhelinta
- :D

ISW TUKHOLMA

National Geographic Vuorikautiset: Ruotsalaisten Vuorimiesten jäljillä

Prologi

Ruotsi. Kaukainen ja mystinen maa. Koti sellaisille kuuluisuuksille kuin Hallonbåt, snus, bäska droppar, IKEA, surströmming, ABBA och Kungliga Tekniska Högskolan. Ruotsin Kuninkaallinen teknillinen korkeakoulu (KTH) sijaitsee Tukholmassa Pohjois-Djurgårdenilla (alkuperäinen kampusalue), mistä sen toiminta on levinnyt myös muille alueille ympäri Tukholmaa, ja samalla se on myös ruotsalaisten Vuorimiesten koti. Siellä myös päätettiin pitkästä ajasta järjestää ISW, joten piti se käydä tarkistamassa.

Keskiviikko 11.12.2019

Seikkailu lähti käyntiin aamupalaoluiden (4x) ja koneesta-lähes-myöhästymisen voimin. Perillä oli ylimäärin aikaa, joten etsimme hollantilaiset käsiimme vanhasta kaupungista ruoka ja olutseuraa varten. Illanvietto tapahtui Kungshamra:n opiskelijakylässä toogabileiden sekä hauskojen seura(*juoma) pelien parissa. Läsnä oli edustajia Saksasta, Belgiasta, Alankomaista, Norjasta, Briteistä, Unkarista ja tietenkin Suomesta.

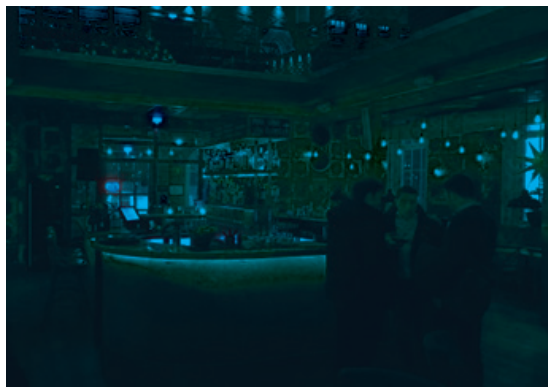
Kävi ilmi, että yksi isännistä oli epäonnistunut ajokokeessa, joten vedimme vapaaehtoisten kesken pitkää tikkua siitä, kuka toimii seuraavana päivänä kuskina. Iltapalaksi oli ruotsin perinneherkkua, eli kanatortillaa ja lageria.

Torstai 12.12.2019

Aamulla lähdimme kohti Sandviken:n kuntaa, missä sijaitsi Sandvik:n teollisuusalue (yritysedustajien mukaan Ruotsin 2. suurin alue). 'Hernekeittoa ja paistettua hanhea'-lounaan jälkeen pääsimme seuraamaan diamaratonia ja käymään tehdaskierroksella (jonka aikana saimme yksin seikkailla alueella omalla autolla, joka puolestaan johti eksymisiin). Alueella teollisuus pyöri ruostumattoman teräksen, putkitekhaan sekä metallien kylmä- ja kuumavalssauksen ympärillä.

Tämän jälkeen siirryimme kauniiseen punatiiliseen ravintolaan, missä bravuureina oli mätipizza, kampelaleike ja yli 100 hanaoluen valikoima. Palattuamme majoitukseen ISW:lle poikkeuksellisesti meille ilmoitettiin, ettei alkoholia tarjoilla sinä iltana (mikä paljastui myöhemmin hyväksi ideaksi).

Perjantai 13.12.2019

Aamu lähti käyntiin konditorio aamupalalla ja kauniin talvisella lumikelillä, jonka jälkeen suuntasimme Bolidenin Garpenbergin kaivokselle. Talviyllätti autoilijat ja yksi autoista uhkasi luisua mäkeä alas viereiseen ohjaan. Nopean eksymisen jälkeen pääsimme perille, missä meitä odotti 1200-luvulla alkunsa saanut kaivos, joka vuosien saatossa vaihtoi tuotantonsa raudan kaivamisesta kupari-, lyijy-, sinkki-, kulta- ja hopearikasteisiin. Kaivos ja rikastamo lyhykäisyydessään: syvyys 1054m, 150 kilometriä teitä maan alla, louhinta ja kuljetus toimii lähes täysin etäohjauksella ja maanalla oleva operaatiokeskus muistuttaa Tohtori Pahan piilopaikkaa. Siellä oli jopa parempi WiFi-yhteys mitä kiltiksellä. Rikastamon korkeus oli 67m metriä ja sisälsi ihan v***sti portaita, minkä vuoksi oli ihan hyvä, ettei ihmisillä ollut itsemurha ISW-krapulaa. Kylpytynnyreitä oli paljon ja niiden vetoisuudet luokkaa 70m³, jonka jälkeen suuntasimme takaisin Tukholmaan, missä meitä odotti pikkujouluillallinen sekä lahjojenanto.

Pikkujouluihin kuului eri maiden lauluja, Lucia kulkue, joulupukin jakamat KTH-laulukirjat, bäska droppar sekä lahjojenanto, jonka fyysisyys pääsi yllättämään paikallisen raadin, mutta onneksi löytyi vapaaehtoisia auttamaan ja suohaudasta pidettiin paljon.

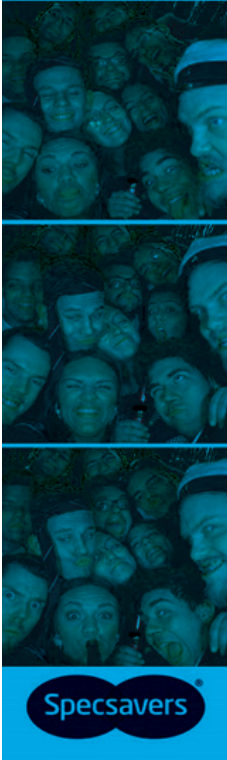
Lauantai-Sunnuntai 14.-
15.12.2019

Aamulla meille ilmoitettiin, että päädymme nyt linnaan. Viimeisen yön majoituspaikaksi oli varattu kaikille huoneet Långholmen vankilaan, joka nykyisemmin toimii tyylikkäänä hotellina.

Illan ohjelmassa oli ”Bergslusse” (=vuoden viimeinen juhla/”Miner’s Ball”) KTH:n Nymble:ssä. Aikais-
ten lentojen ja itsesuojeluvaiston
puutteessa päätimme viedä laukut
rautatieasemalle ja lähteä samoil-
la silmillä jatkoilta lentokentälle.
Vaatteiden vaihtamisen ja torkku-
jen jälkeen seikkailimme kampus-
alueella, kunnes kuulimme epämää-
rällisen pamauksen kaukaisuudessa
sekä hälytysajoneuvon ääntä, jonka
jälkeen päätimme etsiä lokaation,
missä on ihmisiä.

Bergslusse sujui hauskasti, Bergspex:läiset antoivat LP-levyn lahjak-
si killalle ja Suomalaiset pääsivät lukkaroimaan KTH:n laulukirjasta
”Minnet”(, jonka aikana fuksin suoritus sai sedän ylpeäksi). Ainoa
negatiivinen sanottava pääjuhlassa ja jatkoilla oli, että juomat piti
maksaa itse. Paluumatka sujui lievässä psykooseissa, mutta taisin
kuitenkin herätä semi ajoissa takaisin töihin maanantai aamuna.

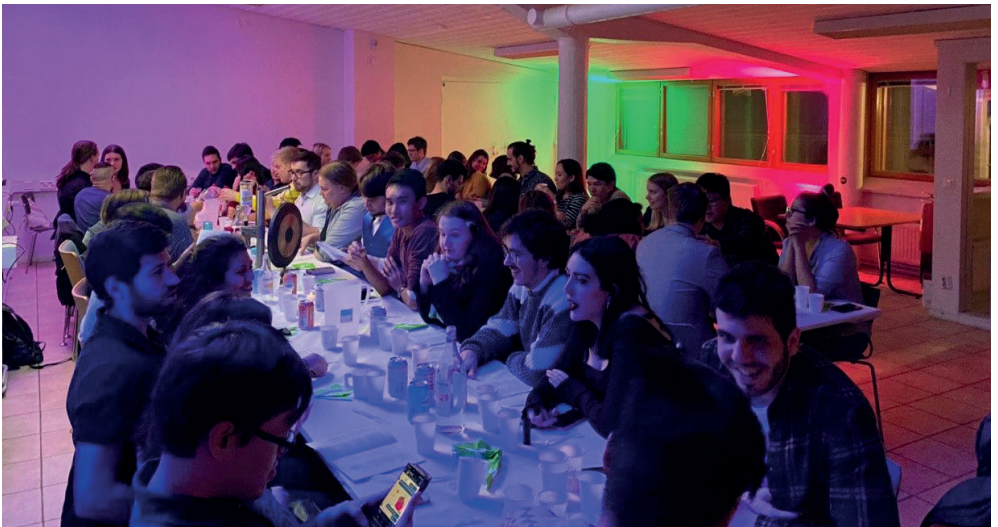
Lopullinen arvosana 4/5; hauska reissu, mutta oma taxfree pullo mukaan, äläkä unohda ottaa lisälaukkua nuuskaa varten. Muut pääosanesittäjät, isännät, emännät sekä matkaseuralaiset kuvattuna ylhäällä.

PRACTICE SITSIT

Writer is an exchange student from Brazil,
Henrique Santucci.

*When friends drink too much with one another.
They make new memories more than rather.
You can trust everyone like a brother!
We won't run out of drinks; maybe food.*

Sitsits are completely different from everything I could've expected to find in this cold wasteland called Finland. The idea is very similar to a normal party: people, food, drinks, music, a giant gong in the center of the table... wait that doesn't seem aal that normal... Because it's not! All the elements are taken to a whole new level! People have never been so friendly, food has ever been so delicious (and cold), drinks have never been so many and music has nerver been so fun. If you are looking for a great time sitsit is the place to be. But also if you...

Audience member #1: WHAT IS YOUR SPIRITUAL MINERAL?
Well, that's a difficult one, but I would go with copper. Coming back to what I was talking about...

Audience member #2: COPPER IS NOT MINERAL, IT'S AN ELEMENT!

God damn it, those students. But anyway, no one is born knowing the art of sitsiting, but everyone should try at least once, and the practice sitsit is the best place to start. It is usually smaller, however don't let the numbers fool you, they are so fun. Even though there are less people, there are higher chances to see people you already know and you get the chance to know them even better. Seeing all these familiar faces around really helps to build up confidence to dive deep into the experience of a sitsit - starting your own songs, asking the world's most stupidly important questions and toasting in every exiting language - because it feels like home. And then when you go to a bigger sitsit you have the necessary background to impress everyone, especially your romantic pair, with all your sitsit expertise. And if you are looking for...

Audience member #3: MELLAN SUP!!

Okay okay! I think I made my point clear: sitsits are amazing. They are probably one of the things that I'm going to miss the most and my songbook is one of the best memories that I am taking home.

Thanks you everyone who participated on this with me.

ISW CAMBORNE

Ädjöö!

Huhhu johan tässä on aikaa vierähtänyt. Tällä kertaa Emeritus-PJ tarinoi teille ISW reissusta Camborneen. Tietämättömille ja hieman ei niin ISW:hen perehtyneille totean teille alkuun, että käykää ISW -reissuilla aina kun on mahdollisuus. ISW on siis Internäässönäl Student Viik eli tutummin kansainvälinen opiskelijaviikko.

Turinatuokio alkaa kaukaa takavuosista. Monta vuotta sitten, tutustuin tarkemmin kiltiksen sisältöön ja silmiini pisti upeannäköinen lippu, jossa luki mystiset sanat ”Bottle Match”. Hetken kummasteltuani tätä lippua paikalle sattui parrakas, hieman Gimlin näköinen mies, joka avasi sen merkitystä. Tämä kyseinen lippu oli kulkenut pitkän matkan erään vuorimiehen laukussa Englannista Suomeen. Gimli kertoi, että tämä lippu oli saatu lahjaksi Camborne School of Minesin mainariopiskelijoilta vuonna 2016, heidän voittessaan legendaarinen Rugby-matsi Lontoon paskanlapioijia vastaan. Kuulin upeita tarinoita, mitä vain Cambornessa (CSM) voi kokea. Nämä muistit iskoistuivat syvälle otsalohkooni.

Ohjelma:

Sunnuntai 19.1. Saapuminen - chillailu, suihku - BBQ bileet mökillä

Maanantai 20.1. Carnsew Quarry – Treens Brewery – Falmouth Pub Crawl

Tiistai 21.1. Geevor Tin Mine – Falmouth visit – Penryn Rugby Football club Party – Jay Inens jatkot

Keskiviikko 22.1. King Edwards Mine – IMG – Chalet Jugle Juice Party

Torstai 23.1. Wheal Martyn Clay Works – Beach swim – Thanksgiving

Perjantai 24.1. Lentokentälle

Takaisin nykyhetkeen.

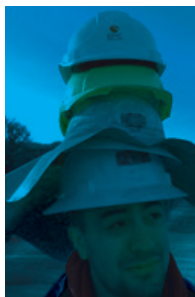
Puhelimessa pirahtaa. Näyttöön pamahtaa ilmoitus, että nyt on mahdollisuus lähteä Camborneen. Tartun hetkeen ja ilmoitan samalla mukaan myös kämppikseni Matinpojan. Päiviä kuluu ja jännitys tiivistyy. Kasperin suomin oikeuksin saan vance in a laiftaim tilaisuuden lähteä reissuun. Valitettavasti Matinpoika ei tähän tartu.

Onneksi CSMän miehet rakastavat Vuorimiehiä ja täten meille suodaan kolme paikkaa. Kaksi muuta paikkaa täyttävät Hentman ja Nikolov. Alla luettelen kaikkien statistiikat:

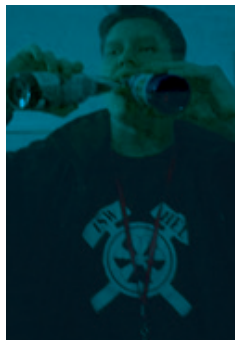
J. Hentaiman:

- Iso
- Äänekäs
- Reissumies

S. Zykolov:

- Kova vetämään
- Ei valita
- Isäntä

S. Pytkonen

- Vetoucco
- Grändimies
- Hyväksytty taso kielissä,
paitsi ruotsissa

*Joo
että sellanen
rytmiryhmä.
Otetaas pikake-
laus sitten lähtö-
päivään.*

19.1.2020

Aamu sarastaa SMTn kämpän ikkunasta. Unta takana 2 tuntia, aivan uskomattoman kuumottelun jälkeen. Puhelin soi, kyyti odottaa ulkona. Kyyti vie HKI-Vantaalle ja palkaksi maksetaan Gambina-pullo. Check-in on hoidettu, koneeseen noustaan ja Heathrowiin laskeudutaan. Koneessa oli minä ja Nikolov. Hentaiman meni eri reittiä perille. Kentällä silmään sattuu kyltti, jossa lukee "Multi-faith prayer room". Nopeat rukoukset Kasperin siunaamana ja sitten suunta kohti juottoalaa. Jumankekka, reissun eka bisse teki hyvää!
Kaljan kittailun jatkuessa, yllättäen kellokin jatkaa kulkuaan. On aika lähteä jatkolenolle kohti Cornwallia.

Bissen kittailu teki hyvää, sillä kone millä lennettiin toimi potkureilla ja piti jumalatonta metakkaa, ois heikompa hirtittänyt.

Lento laskeutuu ja koneen michelinin raapaisevat Englannin perähelvetin maaperää. Olemme perillä, ja tästä tämä tarina vasta alkaakin!

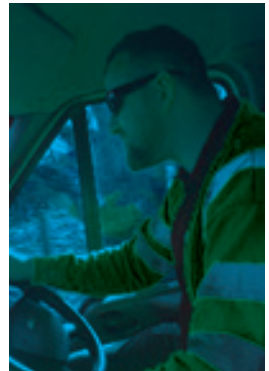
- Skunde vilja haa vi är Norske!

Mitä helvettiä! Norjalaisia! Todarin taidoilla laskemme odseja ja pääsemme lopputulokseen, että tämä ei ole sattumaa. Perkeleen öljynporaajat ovat tulleet samalla lennolla. Muodostamme ryhmän. Tekninen puhelu osoittaa, että limusiimimme odottaa läheisellä parkkipaikalla. Otamme suunnat sitä kohti.

”Oi travellers my name is Pete!”

Kuskimme esittäytyy. Pete on nimi ja autoa ajaa. Laitamme Nikolovin kanssa Emmerdalen tunnarit soimaan ja tuijotamme ulos samaan aikaan kun mailit vilisevät silmissä. Allamme hurisee Fordin tilabussi, joka kuulemma toimii koko viikon ratsunamme. Pete polkee kaasua, kun saksalainen konsanaan. Määränpää lähe-
nee.

Suuntamme kohti Falmouthia, jossa paikallinen väestö asustaa. Hauska juttu on se, ettei paikallisella Exeterin yliopistolla ole opiskelija-asuntoja vaan jengi bungaa esimerkiksi omakotitaloissa tai rivitaloissa. Pete asuu Cabinissa ja sinne saavumme.

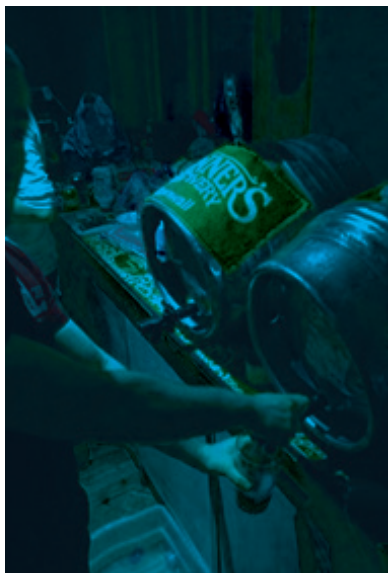

Mökillä hyppäämme toisen auton kyytiin ja suuntamme kaupan kautta lähelle Falmouthin keskustaa. Majoittajanamme toimii Hannah, joka on tuttu ISW Monsista Belgiasta. Hannah asuu rivitalossa yhdessä muiden kavereidensa kanssa ja pääsemme asettamaan leirimme vapaaseen huoneeseen.

Huoneessa on patteri, sohva ja kaksi nojatuolia. Okei. Ei kai siinä. Dips sohva ja sebu dipsaa toisen nojatuoleista.

Tähän väliin heitän huomioita Englannin asunnoista:

Ikkunat vetävät, töpseli on hassun näköinen, lattia on kylmä, huone haisee perseelle, suihku toimii sähkökatkaisijalla ja hanassa on KAK-SI hanaa. Siis hana kylmälle ja lämpimälle vedelle ja niitä ei voi pitää samaan aikaan päällä. Mitä helvettiä.

Pikku powernäpit alle ja zenmode päälle. Käymme hakemassa Hentmanin juna-asemalta, vaihdamme nopeasti vaatteet ja suuntamme Peten cabinille illan juhliin. Kaljaa virtaa ja tuttuja naamoja ISW-reissuilta tulee vastaan. Aivan helvatan hyvää jengiä.

Vuorimiehinä haastamme paikalliset kaljavetokilpailuun. Tällä hetkellä Sebullalla on 11 pinttiä alla, minulla 10, hieinan kenttä heittää. Hentman on jossain. Kaljaa kitataan ja voitamme vetokilpailun. Tottakai tutustumme myös paikalliseen laulukulttuuriin. 13 pinttiä, 14 pinttiä.....Menee kuin vettä vaan!

Kaikkea ei nyt näissäkään turinoissa voi kertoa.

Kyyti kuljettaa kotiin ja rytmiryhmä nukahtaa. Tulee aamu.

20.1.2020

Tottakai, koska olemme vieraita maassa, nukumme pommiin. Mike Coppin herättää. Englannin mallasjuoma on toiminut. Päässä jytisee. Tätä ei edesauta noin pari nukuttua tuntia.

Suuntamme paikalliselle avolouhokselle. Jos kiinnostaa specsit tsekatkaa: <https://www.colas.co.uk/expertise/manufacturing/our-quarries/>

Excu oli hyvä.

Excun jälkeen ajamme syömään lounasta. Kuvassa pari Delftiläistä puukenkineen ja Sebu.

Lounaaksi syöimme Cornish Pastyä. Vähän niin kuin liha-piirakkaa.

Lounaan jälkeen suuntaamme kohti panimoa. Ai kiesus vieläkin päässä jytisee

Saavumme panimolle. Ulkona kevyt -2 astetta ja sisällä aika kylmä. Eteemme astuu lokaali pienpanimoyrittäjä, joka vetää nopean kierroksen panimolla. Ajattelen, että tässäkö tämä oli. No ei ollut. Nurkan takana odottaa kuusi (6) kegiä bisseä. EI JUMA!

Siitä se ajatus sitten lähti. Alkuun pari venhápinttiä tasuriksi ja sitten portterin kellotusta pari tuoppia. Vatsalaukku alkaa olla täynnä. Vessa ei toimi. Ei saatana. Tosi vuorimieshän ei haasteita pelkää.

Hyvässä hengessä saan ladattua sisäisen voimani puolalaisen posliinin sisään ja homma done. Panimon pitäjä tarjoaa portterin tasuriksi. Kellotan kaksi.

Kuvassa vasemmalla Delftiläinen, keskellä panimon vetäjä ja oikealla allekirjoittanut. Kiitos Sebulle hanskan lainasta.

Bisseä kiskotaan maagista vauhtia ja lähtö alkaa lähestyä. Lataamme itsemme bussiin, jolla suuntamme omiin majoituksiimme.

Seuraavaksi muistikuvia Pub Crawlis-
ta:

Kävimme siis kaikki paikalliset läpi ja viivymme pilkkuun asti. Meinasin jossain vaiheessa alkaa heikottamaan väsymyksen johdosta, mutta jano otti vallan. 4:30 viimeinenkin juottola suljetaan.

Matkalla oli mitä upeimpia baareja, ja se tuli todettua, että biljardi ei onnistu usean bissen jälkeen. Sebu ja minä pidämme toisistamme huolen ja selviämme illan läpi ehjin nahoin ja pääsemme majoituksen nukkumaan. Hentman oli lähtenyt jo aikaisemmin lepäämään.

21.1.2020

Ring ring, sanoi herätyskello, kun krapulaiset herätti. Päätä särkee, janottaa ja eilisen keloja käydään läpi. Kaikki tallella ja konkkaronkka kasassa. Suunnaksi otetaan Geevor Tin Mine.

Excursiomestat on siitä hauskoja, että suurin osa niistä on museoitu. Ajan henki on saatu säästettyä ja mestoissa voi todella nähdä miten ennen on toimittu.

Suunatanamme on Greevor Tin Mine eli tuttavallisemmin tina kaivos. Paikka sijaitsee aivan meren rannalla, josta karttapalvelulla katsottuna länteen, meren yli lähimpänä on Kanada. Kävimme heittämissä kierrosta tunneleissa ja tutustuimme, kuinka hommaa on tehty ennen vanhaan.

Tässä kuva mestan rannikosta. Kuvassa Delftiläinen ja allekirjoittanut osoittamassa alan veljeyttä.

Excun oli mahtava, ja täyttävä lounaskin syötiin. Lounaaksi oli Prawn cocktail crispejä, kuiva kolmari ja vesipullo.

Excun jälkeen suuntasimme takaisin Falmouthiin, jossa saimme omatoimisesti lähteä kiertämään kaupunkia.

Muodostimme Delftiläisten kanssa rytmiryhmän ja suuntasimme KFC:en kunnan safkalle. Vuoripoppoon veto oli aika pois, joten skippasimme kaupunkikierroksen ja painuimme majoitukseen nukku-
maan.

Noin 4 tunnin unien jälkeen heräisimme, sillä kyyti odotti ulkona. Suuntana Penryn Rugby Football Club. Mesta on siis Rugby kentän viereinen urheiluklubi, jossa illalla on ruokailu / kaljoittelu mahdollista. Kaljaa vedettiin, lauluja laulettiin. Noin kello 02 siirryimme minibussilla jatkoille, eli suuntasimme jatkoille Jay Innesin kämpille. Jatkot venyivät semi myöhään, mutta onneksi Beni heitti kämpille.

22.1.2020

Aamulla hyvä herätys ja suunnaksi King Edwards Mine.

Mesta on vanha CSMän harjoituskaivos. Kaivos toimi tuttuun tapaan tinakaivoksena. Mestassa oli siistejä puusta kasattuja erottimia ja murskaimia. Kaivos oli siis ihan toimiva ja tuottoisa paikka, jossa opiskelijat tekivät töitä ja samalla kävivät koulua ja oppivat käytännön töissä.

Kuvassa pyörivä puinen erotinlaitteisto.

<https://www.kingedwardmine.co.uk/>

Alueella sijaitsee lisäksi CSMän joukkueen International Mining Gamesiin harjoitteluun sopiva alue. Kävimme tutustumassa tähän mestaa excun jälkeen. IMGhen kuuluu 7 eri lajia, jotka on lueteltu alla:

Hand Steeling – Drill into concrete using a 3-4lb hammer and a 7/8” chisel

Track Stand – Set up and tear down a section of track, including sleepers, rail, connecting plates and bolts

Hand Mucking – Run a one ton ore wagon down a 75’ track and fill it

Swede Saw – Saw through a 6”x 6” piece of timber with a 36” bow saw

Gold Panning – Find five flattened ball bearings in a pan full of dirt and rock

Jackleg Drilling – Drill into vertical concrete with a Holmans 303 airleg drill

Surveying – Teams are given a starting point and expected to report the coordinates of a finishing point using an old fashioned vernier transit

Näistä lajeista testasimme Hand Steellingiä, Swede Sawia ja Hand Muckingia.

Pakko kyllä sanoa, että vaikeaa on.

Hetken hikoilun jälkeen oli aika siirtyä minibussiin ja suunnata lounaan kautta takaisin majoitukseen. Kun pääsimme takaisin majoitukseen, lähdimme viimein ostamaan Buckfastia.

Buckfast on Tonic viini, joka sisältää verrattaen paljon kofeiinia 30mg / 100ml (Red Bull sisältää 32mg / 100ml). Juoma maksaa noin 8e pullo ja sisältää 15% alkoholia. Eli näistä spekseistä todettaen, että verrattain hyvää kamaa kyseessä.

Itse tutustuin tähän tavaraan Belgiassa, kun englantilaiset toivat sitä meille lahjaksi. Alkuriipaisulla maku oli loistava ja viimein pääsin maistamaan sitä myös englannissa. Ai että!

“Buckfast get you fuck fast” – Nelson Mandela, 1934

Tässä kuvassa Delftiläinen näyttää mallia, kuinka sahataan ja juodaan kaljaa samaan aikaan.

Kauppareissun jälkeen, saimme kyydin rugbykentälle, jossa pääsimme seuraamaan treenejä. Tuttuun tapaan, tottakai, Vuorimies ei urheile. Päätimme säästää muut nöyryykseltä ja pyrimme kitamaan Buckfastia kentän laidalla, saaden hieman humoristisia katseita muilta.

Treenien jälkeen suuntasimme Peten mökille, jossa oli luvassa juhlan Sandyn synttäreiden kunniaksi.

Illan kaava eteni tuttuun tapaan, eli lauluja laulellen, kaljaa kitaten ja hauskaa pitäen.

Meidän komppaniamme juhli siihen asti, että tilabussi lähti heittämään jengiä takaisin majoituksiin.

23.1.2020

Viimeinen aamu koittaa. On hiki, jännittää toisaalta myös kotiin tekee mieli. Kuluva viikko on tarjonnut useita hauskoja tilanteita ja vielä hausکمپia ihmisiä. Pakko sanoa se, että fuksivuoden kisa-kunto on kaukana ja alkaa jo hieman huonosti nukutut ja pitkään menneet yöt painamaan.

Suuntaamme minibussiin, jolla matkaamme Wheal Martyn Clay Worksille eli vanhalle savikaivokselle. Mesta oli museoitu ja viereisellä alueella tapahtuu vielä kaivostoimintaa.

Excun oli viikon viimeinen, mutta onneksi sitäkin kiinnostavampi. Excun jälkeen suuntasimme minubussilla takaisin Falmouthiin. Pääsimme vierailmaan meren rannalla, jossa tottakai, meidän suomalaisten oli pakko päästä uimaan. Muut katsoivat huuli pyöreänä meidän suoritustamme, mutta pakko sanoa, oli viikon virkistävin hetki ja tuntui taas, että on elossa.

Kuvassa excukohteen ulkopuolella olleita patsaita.

Excun jälkeen suuntasimme minubussilla takaisin Falmouthiin. Pääsimme vierailmaan meren rannalla, jossa tottakai, meidän suomalaisten oli pakko päästä uimaan. Muut katsoivat huuli pyöreänä meidän suoritustamme, mutta pakko sanoa, oli viikon virkistävin hetki ja tuntui taas, että on elossa.

Pikakelaus: päiväunien jälkeen oli ilta. Suuntasimme taas rugbyklubille, jossa oli nyt luvassa illallinen ja Thanksgiving. Ruuaksi saimme kana-curryä, joka oli uskomattoman hyvää!

Sitten päänumeroon eli kiitostilaisuuteen.

Puukenkää, vähän jeneveria ja ripaus suomalaista salmaria, niin olo on taattu.

Tämä oli loistava hetki päättää reissu ja kiittää isäntiä mahtavasta matkasta.

Ilta jatkui kevyin riennoin. Tea and biscuit tuli testattua ja myös miltä jamaikalainen rommi maistuu. Hauskaa oli!

24.1.2020

Viimeinen yö nukuttiin sikeästi, tiedostaen se, että kohta päästään kotiin.

Aamulla heräsimme ajoissa, tavarat edellisenä iltana pakattuna ja suuntasimme kyydillä lentokentälle Seibun kanssa. Hentman jäi vielä nukkumaan, sillä hän meni eri reittejä kotiin.

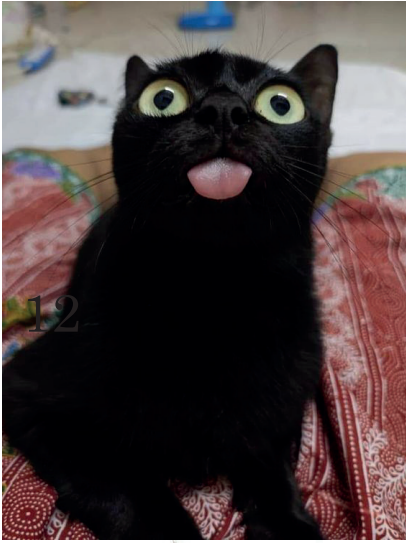
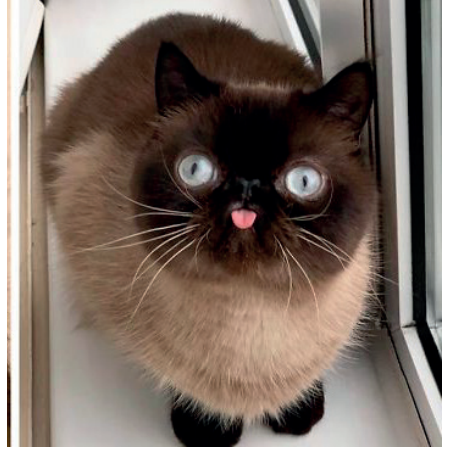
Lento Newquay – Heathrow – Helsinki. Ja kotona oltiin viimein. Hauska juttu, että juuri paluu päivänä korona alkoi breikkaamaan uutisissa ja nyt ollaan tässä. Myös brittien rajat on tulevaisuudessa viisumin kanssa läpäistävä, eli oli loistava hetki tehdä reissu sinne.

Tämä oli nyt omalla kohdallani viides ISW,
toinen ulkomailla. Ehkä tähän on hyvä lopet-
taa ja antaa tilaa nuoremmille, ehkä ei. Ehkä
vielä kerran tai sitten ei. Katsotaan mitä aika
näyttää.
Spastics!

Gluck auf,
Sauli

KIVISEN KEITTOKORNERI: MITEN TÄYDELLINEN SIMA VALMISTETAAN

Näin voit itsekin valmistaa simaa:

Ensin tarvitaan kiinteinä kuluina käymisastia ja vesilukko. Ne saa Melkolta (kotiviini.fi) verkkokaupasta jollain 20€:lla yhteensä. Jos hakee Hakaniemen Saiturin pörssistä, yhdistelmä on n. 13€.

Tarvitaan myös desinfiointiaine, koska pedanttinen desinfiointi on panemisen a ja o. Melkon aine on n. 3€/plo, ja pienestä koostaan huolimatta riittää tosi pitkälle. Suosittelen ehdottomasti, koska sen didesyyliidimetyyliammoniumkloridi on täydellisen myrkytöntä, mutta silti tehokasta, ja on riittoisaa. Ei juttu mistä säästetään. Idiootit tietysti säästää ja vetää kloriitilla, mutta se vaatii niin kamalia huuhtomisia että siitä ei pääse tuntipalkalle. Plus vähitellen haurastuttaa sun muovivehkeet myös.

Viimein, tarvitaan lappo. Niitä saa Melkolta ja Pörssistä johonkin kait 5-6€ hintaan, mutten suosittelen. Ne menee rikki eikä oo riittävän tukevia. Mieluummin hakekaa jostain ihan vain tukeva kirkas muoviputki. Itse mä leikkasin omani apteekissa myytävistä steriileistä peräruiskuputkisetistä; niitten sisäläpimitta on parin millin luokkaa, joka on oikein loistava suhteessa kumiletkuihin jotka supistuu pienemmiksi varsinkin korkeamman lapon alipaineessa.

Sitten käyttöaineet. Se on sokeri, aromiaineet ja hiivat ensin. Uusin resepti käytti 4kg pöytäsokeeria ja 1.5kg fariinisokeria. Nyt oon mennyt eteenpäin 5kg pöytäsokeeriin ja 750g tummaa siirappia. Päälle 500g eli 3-4 kokonaista sitruunaa. (Tää tosiaan on simareseptiin tehtyä.)

Käymiseen vaaditaan tietysti myös hiivaa. Siihen mä käytän törkeitä ja isointa kiljuhiivaa. Nyt kun haen Saiturin pörssistä, siellä on vain yksi, joka käy mukamas 28h:ssa (4€). Todellisuudessa se käy näissä sokerimäärissä loppuun vasta 3vrk:ssa.

Itiksen Tokmannissa ainakin aikanaan oli samaan hintaan tuplasti isompi pussi, joka siis käy tuplasti nopeammin, mutta luultavasti olisi oikeastaan parempi jakaa puoliksi (heristettyä,

Sitten paneminen. Eli ensin desinfiointiaine ja vesi. Pyyhitään-huuhdotaan huolellisesti kaikki sammion sisäpinnat, ml. kansi, ja kaikki kannen sekä vesilukon tiivisteet, desinfiointiliuoksella. Tästä lähtien ei myöskään turhaan hengitellä, hikoilla tai suunnilleen edes katsota sammioon tai sen osiin. Jos paneminen tapahtuu vessassa, kuten usein tapahtuu, pyty on pitänyt olla kiinni ja käyttämättömänä ainakin 2-3h, ettei ilmassa lillu perspöpöjä jotka pääsevät vahingossa käymisastiaan. Käsien pitää olla pestyinä joka vaiheesta tästä eteenpäin, kun kosketaan *mihinkään* millä on tekemistä käymisastian sisäpuolen tai käymisnesteen kanssa.

Kun sammio on puhdas, ja vesilukkokin täytetty, kaadetaan pohjalle käymissokerit ja siirapit. Tässä voi sitten valita haluaako panna ne sitruunat käymään mukaan, vai vasta maustaa niillä myöhemmin. Itse maustan nykyään myöhemmin.

Valutetaan sammioon 35C vettä ja samalla sekoitetaan sokeri sen sekaan kunnes se liukenee täysin. Valutetaan niin että sammioon jää 2-3cm varaa hiivan tulevalle kuohunnalle, niin ettei se vahingossa puhalla käydessään hiivoja vesilukkoon ja siitä ulos; toi hidastais täysin turhaan käymistä.

Kun sekoitettiin sokeria ja laskettiin hanasta vettä, kannatti pitää huolta että nesteeseen kupliutuu happea. Hiiva kaipaa sitä ihan kohta, rakentaakseen soluseiniään; lisääntyäkseen.

Sitten lisätään hysteerinen määrä turbokiljuhiivaa ja sen ravinteita. Koko pussi. Vetytetään se ja sekoitetaan se huolellisesti käymisliuokseen, samalla pitkällä kauhalla/esineellä jolla liuotettiin ne sokerikilotkin.

Sitten pannaan kansi päälle ilmatiiviisti, ja vesilukko paikalleen vaikka sanoisivat mitä hiivan ohjeessa. Annetaan käydä kolme vuorokautta. Toi kaveri lähtee hitaasti käyntiin, sitten se pulputtaa ja lämpiää tuntuvasti ekana päivänä, tokana se loppua kohti hidastuu, ja kolmantena vihdoin päädytään siihen että se pulpahtaa vain harvoin. Vasta silloin sopii jatkaa; jollei ole kiire, ei oo paha vaikka sen antais olla vielä päivän tai pari tonkin jälkeen.

Kun käyminen on loppu, sekoitetaan turhat hiilidioksidit pois nesteestä. Se vaatii 2-4min voimakasta sekoitusta pitkällä kauhalla. Jos et jo heittänyt sitruunoita sekaan heti alkuun, lohko kukin niistä neljään tässä vaiheessa, rutista lohkoista mehu käymisastiaan, ja heitä rutistetut lohkot myös sekaan lopuksi.

Sen jälkeen tarvitaan aineita kahdesta eri Melkon pussista. Eka on viinin pysäytin, jossa vain yksi pussi (<2€; kaliumsorbaatti ja natriumbihyposulfiitti, joista eka pysäyttää hiivan ja säilöö juoman, samalla kun toinen tappaa sitten hiivan). Toinen on pikaselvike, jossa kaksi pussia (~3€, ekan pussin ollen piihappo- ja toisen kitosaaniliuos).

Itse käytän noita niin että pysäytän käymisen kuumaan veteen liuotetulla pysäytysseoksella, samalla kun heitän ekan selvikepussin pataan. Sekoitan voimakkaasti, ja jätän olemaan vuorokaudeksi vesilukon alle. Sitten seuraavana päivänä sekoitan kitosaaniliuoksen hitaammin, ja hiukka välttämällä sitä pohjassa jo-olevaa sakkaa, mutta kuitenkin läpikotaisin.

Sitten annetaan padan istua 2-4vrk kirkastumassa. Olennaista on että se on viimeistään ton kitosaaniliuoksen lisäämisen kohdalla nostettu sille lopulliselle paikalleen josta se lapotaan pulloon, niin ettei sitä laskeutunutta sakkaa tarvitse enää liikuttaa myöhemmin; se nousee osaksi käymisliuosta tosi helposti pienimmästäkin liikkeestä, ja samentaa lopullisen juoman.

Sitten vaan lopulta avataan pöntön kansi, ja mieluiten pinnasta vähitellen alaspäin lapotaan juoma pulloon. Jälkimakeutetaan se, koska toi on käynyt loppuun.

Eli siis jos sokerilla menet, jotain tyyliin 80g sokeria per 1.5l pullo simaa. Lisämaku tulee jos korvaat tuon puolella desillä tummaa siirappia. Itse teen light-versiota, jolloin kaadan mukaan pulloon 8ml Lidlin Colgran-makeutusliuosta.

ULKOMAANKIRJEENVAIHTAJA: (ETÄ)WAPPUTOIVOTUKSET VENÄJÄLTÄ

Terve!

Takanani on nyt kolme elämysri-kasta vaihto-opiskelukaukautta Tomskissa, Venäjällä (2kk tekstiä kirjoittaessani). Vaikkakaan tämänhetkisen ikävän tilanteen takia en ole kolmeen päivään ulko-ovesta poistunutkaan, on tässä valtassa asuntolassa suuri lukumäärä muitakin hienoja ihmisiä jumissa, paikallisia sekä muita vaihtareita, joiden kanssa tutustua muihin kulttuureihin ja puuhailla kaikkea hauskaa. Toisaalta ilman karanteeniakin olisimme turvassa, sillä kuka nyt viirusta tänne Siperiaan toisi...

Vitsit sikseen, on kaupungissamme yksi koronatapaus. Täällä tosiaan tuntuu olevan totinen, joskin stereotyyppisen venäläinen suhtautuminen epidemiaan: Joka aamu tarvitsee mitata lämpötila alakerrassa ja merkitä ruksi nimen kohdalle. Alakerran yrmy respasetä latoo kaikki tietämäsi slaavilaiset kirosanat, jos lähdet ulos ilman hengitysmaskia. Lisäksi tänäänkin eräs ranskalainen melkein pidätettiin poliisin toimesta matkalla lähimpään kauppaan.

Eiköhän kuitenkin koronasta olla kuultu aivan tarpeeksi, joten kerron mitä kaikkea muuta kivaa vaihto on sisältänyt. Tomsk on siis väkiluvultaan hieman Helsinkiä pienempi kaupunki Eteläisessä Siperiassa. Kaupungissa on 6 valtion yliopistoa, ja noin 100 000 opiskelijaa. Opiskelijapuitteet ovat siis kohdallaan, sillä uusia baareja löytyy jokaiselle viikonlopulle (ja miksei vaikka tiistaillekin). Lisäksi laskuhumalaisia palvelee lähes joka nurkan takaa löytyvä Döner master -ketju, joka tarjoaa ~2 euron kebabeja 24/7. Teitä kuitenkin kiinnostaa myös alkoholin hinnat, joten tässä ne tulee: 1,35l olut – alle euro (>1€ jos tahtoo hifistellä), 0,5l vodkapullo – 3 euroa, 0,5l oluttuoppi normibaarista – n. euro. Baari-illoissa täytyy tosin olla tarkkana, sillä kesken illanvieton bileet saatetaan pysäyttää n. 30 kpl Venäjän kansalliskaartilaisen ratsian toimesta (perustuu tositapahtumiin).

Ryypääminen ei kuitenkaan ole ainoa asia, jota Tomskissa voi tehdä, vaan harrastustoimintaakin riittää. Voi vaikka suorittaa juoksulenkki uhkean hiilivoimalaitoksen ympäri tai käydä huokeaan hintaan ampumaradalla testaamassa tarkkuuttaan lukuisilla pistooleilla, kivääreillä ja haulikolla. Etäisyydetkään eivät ole ongelma suurehkoissa kaupungissa, sillä taksikyydin saa muutamalla eurolla ja bussilippu maksaa 30 senttiä. Niin, hinnat eivät tosiaan ole liian järkyttäviä täällä.

Kyllä täällä kouluakin on tullut käytyä, sillä näillä näkymin on 30 noppaa tulossa. Pääasiassa kurssivalikoimassani on geologiaa, ympäristötieteitä ja venäjän kieltä. Koulunkäynti täällä vasta on mielenkiintoista ollutkin. Joskin kurssien vaatimukset, työmäärät ja haastavuus vaihtelee vastuuopettajien mukaan (ja vastuuopettajien englannin kielen tason mukaan). Sillä välin, kun toinen lähettää kotitehtäväksi netistä löydettyjä sanaristikoita kivilajeista Youtube -videoiden saattelemana, toinen täytyy viidentoista sivun esseen geosfääreistä. Kurssimateriaalina on pääasiassa Wikipedia, sillä annettu materiaali on joko vajavaista tai venäjäksi. Laboratoriotyöskentelykin on vähän sinnepäin -meiningillä tehty (yhtä kurssia lukuunottamatta). Kunhan saadaan tuloksia. Vaikka vähän karrikoidusti kirjoitainkin, opiskelu

on täällä ihan mielenkiintoista, välillä vain vähän turhauttavaa. Varsinaista kampusta ei alueella ole, vaan yliopiston kaksikymmentä koulurakennusta on ripoteltu 1,5km säteelle toisistaan keskelle tavallista asuinalueita. Tästä syystä lukukauden ensimmäiset oppitunnit alkoivatkin minun osaltani aina myöhässä,

sillä yliopiston rakennuksia ei tietenkään löytynyt karttasovelluksista. Raja toisten yliopistojen rakennusten kanssa on häilyvä.

Vaikka suomalaisen opiskelijakulttuurin tapaista, kuten kiltatoimintaa täältä ei löydy, Apua voi kuitenkin aina pyytää paikalliselta kansainvälistä opiskelijatoimintaa edistävältä yhdistykseltä Buddy Building Clubilta (BBC). Yhdistys järjestää jokaiselle vaihto-opiskelijalle henkilökohtaisen buddyn eli tuutorin. Nämä buddyt eivät välttämättä ole samasta yliopistosta, joten yhdistys mahdollistaa tutustumisen myös muista yliopistoista tulevien kanssa. Mielestäni ihan toimiva konsepti.

Matkustelu Tomskin ympärillä on hieman hankalaa, ottaen huomioon, että 100km säteellä ei ole yhtään mainitsemisen arvoista kaupunkia tai nähtävyyttä. Päätimme kuitenkin maailman hitaimmalla junalla kulkea yksi aikavyöhyke itään (tai 30h), katsomaan viikoksi eteläistä Baikaljärveä. Voisin sanoa Baikaljärven lisäksi Siperian halki kulkevaa junaakin kokemukseksi. Toiste en kuitenkaan tätä välttämättä kokisi. Baikaljärvi puolestaan oli todellinen nähtävyys. Tällä reissulla vasta huomasin miten vähän paikalliset tietävät ulkopuolisesta maailmasta. Englannin kielen

puutteesta ja etnosentrismistä huolimatta minun on pakko sanoa venäläisten olevan vieraanvaraisia, sillä päädyimme jopa viettämään iltaa paikallisen suurperheen kustannuksella. Kuitenkin kaupungin ulkopuolella vietettyäni aikaa ilman arkisia mukavuuksia, voin myöntää reissussa kokeneeni koti-ikävää jopa Tomskiin.

Kuitenkin kaupungin ulkopuolella vietettyäni aikaa ilman arkisia mukavuuksia, voin myöntää reissussa kokeneeni koti-ikävää jopa Tomskiin.

Kaiken kaikkiaan vaihto on ollut tähän asti erittäin positiivinen kokemus. Ja mitä kaikkea täällä on vielä kokematta, kunhan vain lumet sulavat (ja tämä pikkuinen epidemia poistuu keskuudestamme). Voinen suositella samaista reissua kaikille, sillä eksoottinen viehäytys ei koske vain trooppisia alueita :)

Увидимся осенью!

-Себастьян Николов

ISW DELFT

1. päivä (Sunnuntai)

Kuten jokainen matka, myös ISW vaatii huolellisen valmistautumisen. Siksi päätimmekin valmistautua

matkaan ottamalla osaa Kondensatioon. Huolimatta siitä, että Otanie-mestä piti lähteä jo ennen aamukuutta, ehdimme kuitenkin lentokentälle ajoissa.

Hyvin nukutun lennon jälkeen saavuimme Amsterdamiin Schipholin lentokentälle, josta matka jatkui aamupalan jälkeen junalla kohti Delftiä. Delftin rautatieasemalla vastassamme oli pari oransseihin puvuntakkeihin pukeutunutta herrasmiestä. Heidän avustuksellaan pääsimme maajoitukseen, joka oli paikallisten partiolaisten rakennus kaupungin laitamilta. Seuraavaksi ohjelmassa olikin muiden osallistujien odottelua, sillä kaikkienmuiden lennot/junat olivat enemmän tai vähemmän myöhässä. Odottelu sujui kuitenkin leppoisasti kevyen kaljoittelun ja isäntiin tutustumisen merkeissä.

2. Päivä (Maanantai)

Päivä alkoi ravitsevalla aamupalalla, joka samalla kattoi myös lounaan (leipää ja hedelmiä). Sitten lähdimmekin tutustumaan Delftin kaupunkiin ja yliopiston kampukseen. Kampuskierroksen ehdoton kohokohta oli kun kävimme kivimuseossa. Illalla osallistuimme MV:n (Mijnbouwkundige Vereniging, paikallinen kaivosopiskelijoiden yhdistys) Lustrumin (tarkemmin puolilustrumin, Lustrum on hieman vuosijuhlaviikon tyyppinen tapahtuma joka järjestetään viiden vuoden välein, puolilustrum taas järjestetään Lustrumeiden välissä) avajaisiin. Ohjelmaan kuului vuosikirjan julkistamistilaisuus, taideteoksen paljastustilaisuus ja totta kai runsaasti juotavaa.

Kivimuseossa

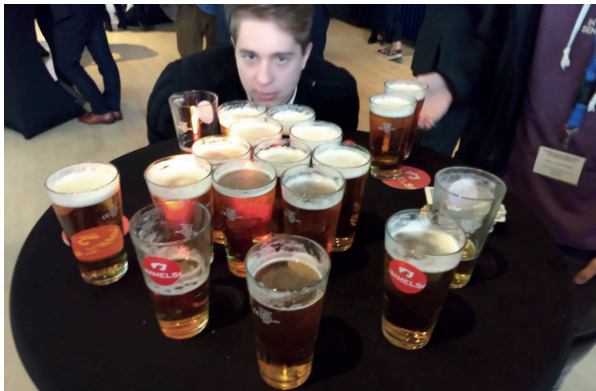
Avajaisten jälkeen kävimme ravintolassa syömässä, jonka jälkeen palasimme majoitukseen, jossa meno jatkui. Illan aikana kokeilimme mm. uusia “urheilu”- ja ruokalajeja.

Päivän ruokalaji: kahvileipä

3. päivä (Tiistai)

Aamulla heräsimme pirteissä tunnelmissa ja söimme täyttävän aamupalan (leipää ja hedelmiä). Päivän aikana osallistuimme symposiumiin, jonka aiheena oli “Fuel the Future”. Kuten ISW:llä yleensäkin, kuuntelimme kaikkia esityksiä korva tarkkana. Esitysten jälkeen olikin jälleen tarjoiluiden aika. Tarjolla oli paikallisia herkkuja kuten bitterballeneita ja tietysti hyvää alankomaalaista olutta. Symposiumin jälkeen ilta jatkui taas majoituksessa.

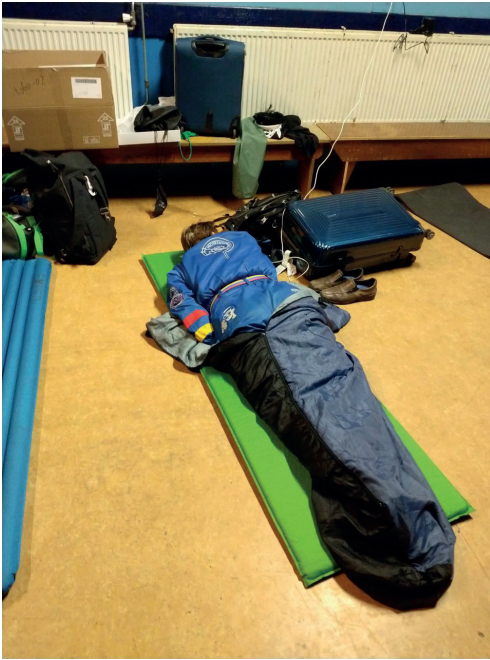
”Baari menee nyt kiinni”

4. päivä (Keskiviikko)

Hyvin nukutun yön ja ravitsevan aamupalan jälkeen lähdimme linja-autolla kohti Baker Hughesin toimitiloja jotka sijaitsivat noin tunnin ajomatkan päässä. Kyseessä oli aika perinteinen ekskursio eli lounas (leipää), kalvosulkeiset ja tehdaskierros. Päivän aikana opimme paljon uutta öljynporauksesta ja öljynporauskalustosta.

Palattuamme Delftiin teimme pienen välipysähdyksen paikallisessa viinakaupassa jonka jälkeen siirryimme majoitukseen. Majoituksessa käytimme mukanaamme tuomia turkinpippureita ja teimme herkullista salmaria. Illalla ohjelmassa oli juhlat paikallisten opiskelijoiden kapakassa Het Noordenissa. Kalja virtasi ja tunnelma oli korkealla!

Pirteitä aamutunnelmia

Hyvä pora se on

Het Noorden

5. päivä (Torstai)

Aamulla lähdimme junalla kohti Amsterdamia. Delftin asemalla ostimme aamupalan lisukkeeksi valmiiksi keitetyn kananmunan. Amsterdamissa kiertelimme keskustassa asiantuntevan oppaan vetämänä (yksi isännistämme on kotoisin Amsterdamista). Kävimme myös vierailemassa Heinekenin panimossa ja kellotimme törpöttimet paikallisessa puistossa. Illalla osallistuimme vielä paikallisten opiskelijoiden kanssa Rotterdamilaisessa yökerhossa järjestettyihin bileisiin.

6. päivä (Perjantai)

Päivä alkoi vierailulla RelyOn Nutecin koulutuskeskukseen Rotterdamin sataman läheisyydessä. Kyseinen firma järjestää koulutusta mm. palokunnille ja öljynporaustalutujen pelastushenkilöstölle. Vierailun ehdoton kohokohta oli, kun pääsimme toimimaan öljylautan valvomotilasimulaattorissa setvimässä simuloitua kriisitilannetta. Delftiin palattuamme osallistuimme IFMMS:n kongressiin. Kongressissa Arttu valittiin IFMMS:n sihteeri ja Aaro haki melkein jokaiseen tehtävään tuloksetta. Noh, ensi kerralla uudestaan. Kongressin jälkeen vaihdoimme majoitusta, sillä alkuperäiseen majoitukseen oli viikonlopuksi tulossa partiolaisia. Majoituksen vaihdon jälkeen olikin kauan odotettu lahjojenantotilaisuus (paikallinen GMB) Het Noordenissa, jossa pääsimme kiittämään isäntiämme kuluneesta viikosta. Kaikki osallistujat, etenkin isännät, nauttivat tilaisuudesta suuresti.

Kellotus Amsterdamissa

Ekskulla

7. päivä (Lauantai)

Päivä alkoi kierroksella Rotterdamissa, jossa kävimme mm. näköalatornissa ja jokiajelulla. Tämän jälkeen palasimme taas Delftiin, jossa odotti erittäin runsas buffetateria. Raskaan aterian jälkeen lähdimme kohti gaalatilaisuutta. Koska olimme juuri syöneet runsaan aterian, kalja ei oikein maistunut, joten menimme kysymään tiskiltä vodkashotteja. Vodkaa heillä ei kuitenkaan ollut, mutta huomasimme tiskin takana paikallista herkkua, jeneveria. Sitäkään ei kuitenkaan saanut shottina. Päätimmekin Unkarilaisten ystäviemme kanssa tilata jeneverkolat. Onneksi yksi baarimikoista oli erittäin ymmärtäväinen tilannetta kohtaan, joten nämä jeneverkolat olivat ”hieman” tavallista vahvempia. Juoma päätettiin yhteistuumin nimetä Suomalais-Unkarilaiseksi Ystävyysjuomaksi. Loppuilta sujuikin erittäin mukavasti ”muutaman” Ystävyysjuoman kera.

8. päivä (Sunnuntai)

Viimeisen päivän ohjelmaan kuului krapulan selättämistä ja jäähyväisten jättämistä. Sitten olikin aika lähteä paluumatkalle. Kaiken kaikkiaan erittäin mukava kokemus, suosittelimme kaikille.

- Aaro Lampinen ja Arttu Saarnisaari

MONS

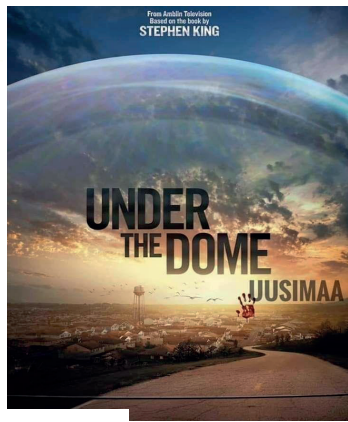

2020

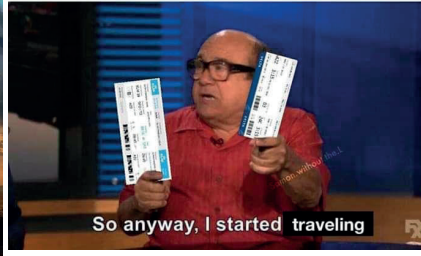

2020 every second

People when they get Coronavirus

Isabel Steckel @IsabelSteckel

somewhere, right now, a girl is posting a selfie of her in a bubble bath holding a glass of wine and captioning it "quaranqueen" and there is nothing we can do about it

When you're working from home and accidentally have 14 beers for breakfast

My future grandson in 30 years at the annual family summer bbq:

Hey grandpa! Want a Corona?

Me:

"vappusatanen"

"vappuviisikymppinen"

"vappuvitonen"

"vappuvero"

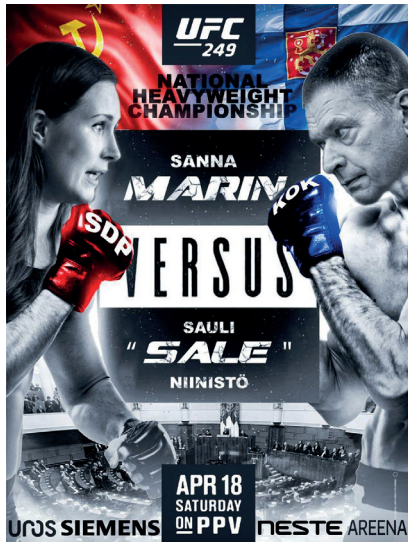
Pääministerin palkankorotus

Vappu peruttu

Thanks to the huge drop in air pollution the land of Mordor is finally visible again from the Shire

Country, Other	Total Cases	New Cases	Total Deaths	New Deaths
Thailand	2,220	+51	26	+3
Serbia	2,200	+292	58	+7
Finland	2,176	+249	27	-1

I don't care who your old man is, this gathering is illegal

